

Sakspapir

Saksbehandler	Arkiv	ArkivsakID
Tormod Stene Hansen	BDRSF - 008	14/3406

Saksnr	Utvalg	Type	Dato
095/14	Agder og Telemark bispedømmeråd	BS	28.10.2014

Høring Staten og Den norske kirke - et tydelig skille

Vedlegg:

Høring Staten og Den norske kirke - et tydelig skille

Saksopplysninger:

1. Innledende kommentarer:

Det vises til høringsdokumentet fra Kulturdepartementet: Staten og Den norske kirke - et tydelig skille. Bispedømmerådet har i egen ekspedisjon fått oversendt en kopi av departementet sammendrag av høringsdokumentet og i innkallingen til møtet i bispedømmerådet er det angitt en link til departementet hjemme side knyttet til høringsprosessen.

Agder og Telemark bispedømmeråd vil i hovedsak støtte hovedinnholdet og intensjonene i høringsnotatet.

Bispedømmerådet vil likevel særlig framheve noen elementer i notatet og stille noen spørsmål ved andre deler av notatet. Vi vil skille på å kommentere endringer i lovformuleringene på den ene side og problemstillinger knyttet til økonomi og personalforvaltning på den andre og vi vil gjennomgå høringsdokumentet kapittelvis.

2. Sammendrag av bispesømmerådets synspunkter.

Agder og Telemark bispedømmeråd vil i hovedsak støtte hovedinnholdet og intensjonene i høringsnotatet fra Kulturdepartementet og vil særlig understreke at departementet i hovedsak har fulgt opp de vedtak som Kirkemøtet har gjort i samband med denne saken.

Bispedømmerådet vil i den sammenheng særlig framheve og støtte forslaget om opprettelse av Den norske kirke som eget rettssubjekt, forslaget om videreføring av soknet som eget rettssubjekt, forslaget om egne lovbestemmelser om å sikre prestatetjenestens uavhengighet og selvstendighet. Når det gjelder

myndighetsfordeling mellom ulike nivåer og organer i en framtidig kirkeordning er det viktig at virksomhetsoverdragelsen skjer på en slik måte at det ikke skaper utilsiktede endringer maktforholdet mellom disse.

Når det gjelder de personmessige forholdene og virksomhetsoverdragelsen vil Agder og Telemark berømme Kulturdepartementet for å legge forholdene for de ansatte til rette på en god måte gjennom en liberal holdning til medbestemmelse og deltakelse i prosessene, og gjennom overgangsordninger for pensjon som skaper trygghet i omstillingsprosessene.

På det økonomiske området støtter Agder og Telemark bispedømmeråd forslaget om rammeoverføringer til kirken som fordeles av Kirkemøtet. Videre støttes forslaget om at ansvaret for en forsvarlig økonomistyring legges til Kirkerådet. For øvrig er bispedømmerådet bekymret for at framdriften og kvaliteten på arbeidet med virksomhetsoverdragelsen kan bli forringet dersom ikke det bevilges ekstraordinære midler til gjennomføring av omstillingen.

Kommentarer til de enkelte kapitler i høringsnotatet

Kapittel 2 SAMMENDRAG

Departementet foreslår endringer i kirkeloven på bakgrunn av grunnlovsendringene i 2012. Endringene representerer et tydelig skille mellom staten og kirken. Endringene er også ment å komme i møte Kirkemøtets vedtak i april 2013.

Departementet ser en slik skrittvis utvikling av kirkeordningen som viktig for å sikre kontinuitet og stabilitet. Departementet mener en skrittvis utvikling er viktig også for å oppnå bred kirkelig og politisk oppslutning om endringene, noe departementet ser som et mål for kirkepolitikken.

Agder og Telemark bispedømmeråd slutter seg i stor grad til de forutsetningene og hovedlinjene i forslagene som departementet legger til grunn. Videre støtter bispedømmerådet en skrittvis utvikling for å sikre bred oppslutning om endringene.

Departementet har videre lagt til grunn at det rettslige grunnlaget for reformen gjennomføres

ved endringer i kirkeloven (lov 7. juni 1996 nr. 31 om Den norske kirke). Formålet er å sette kirken i stand til, på eget grunnlag, å ivareta sin oppgave som folkekirke.

Agder og Telemark bispedømmeråd ser disse forslagene som viktige steg i den skrittvisе utviklingen og ser videre fram til utviklingen av en helhetlig lov om tros- og livssynssamfunn der en rammelovgivning for Den norske kirke inngår.

I kapittel 2.7 Veien videre, uttrykker departementet at en rammelovgivning for den norske kirke også vil reise spørsmål om en omlegging av dagens finansieringsordninger for kirken. Departementet antar at en omlegging for eksempel i retning av medlemsfinansiering da vil være naturlig å vurdere.

Agder og Telemark bispedømmeråd viser til tidligere behandlinger av utredninger om endringer forholdet mellom kirken og Staten, hvor medlemsfinansiering har blitt avvist. Vi stiller oss derfor kritiske til at dette på nytt trekkes inn som alternativ.

3. Den norske kirkes rettslige handlingsevne (kap 3)

Departementet foreslår at kirkeloven § 2 får ny betegnelse, og at de aktuelle bestemmelsene

formuleres slik det framgår av nye formuleringer i § 2.

Konsekvensen av departementets forslag er at Den norske kirke blir ett rettssubjekt med rettslig handleevne. Kirkens nasjonale og regionale organer skal være instanser som etter nærmere bestemmelser opptre på vegne av dette ene rettssubjektet.

Det foreslås at Kirkemøtet gis myndighet til, nærmest fullt ut, å beslutte hva bispedømmerådet skal ha av oppgaver og myndighet. Departementet antar at også Bispemøtet, Kirkerådet, bispedømmerådene, biskopene og prostene på avgrensede områder bør gis myndighet til å opptre på vegne av det nye rettssubjektet for Den norske kirke.

Det er lagt til grunn at soknets nåværende rettslige selvstendighet skal videreføres. Det følger av dette at det nye rettssubjektet Den norske kirke, ikke vil være ansvarlig for soknets økonomiske disposisjoner eller hvordan soknet ivaretar sine oppgaver som arbeidsgiver. Kirkemøtet vil altså ikke kunne gripe inn i soknets selvstendighet i kraft av å være øverste organ for Den norske kirke som trossamfunn. Kirkemøtet må i tilfelle ha uttrykkelig hjemmel i lov.

Kirkerådet ivaretar, innenfor de rammene som loven og Kirkemøtet fastsetter, den utøvende myndigheten på Kirkemøtets vegne. Kirkemøtet kan i tillegg overlate til bispedømmerådene, biskopene eller prostene å treffe avgjørelser på avgrensede områder. Slik delegasjon kan omfatte både adgang til å opptre på det nye

rettssubjektets vegne og til å utøve myndighet som Kirkemøtet positivt er gitt i lov. Kirkerådet får generell adgang til å delegere til bispedømmerådene.

Agder og Telemark bispedømmeråd slutter seg til forslagene om endring av KL §2 og stiller seg bak de konsekvensene dette vil få for bispedømmerådet og biskopens rolle i relasjon til Kirkemøtet. Bispedømmerådet vil likevel be departementet vurdere muligheten av å kunne gi organer som opptre på vegne av det nasjonale rettssubjektet adgang til, på avgrensede områder, å kunne instruere lokalkirkelige organer som opptre på soknets vegne. Begrunnelsen for dette er å skape rom for å kunne gjennomføre ordninger og innføre systemer som kan bidra til en helhetlig organisering av støttefunksjoner og effektive løsninger for kirken sett under ett.

Delegasjon av myndighet, for eksempel adgang til å tilsette prester, fra organer som opptre på vegne av det nasjonale rettssubjektet til organer som opptre på vegne av soknet bør det ikke åpnes for i loven. Bispedømmerådet slutter seg derfor til forslaget om ikke å gi slik delegasjonsadgang.

Om bispedømmerådenes virksomhet.

Med forslag til lovendring i §23 vil de funksjoner bispedømmerådet i dag har ikke lenger være regulert i loven.

Formålet med forslaget er fra statens side å åpne for samarbeid og funksjonelle måter å løse oppgaver innen Den norske kirke på, sant at det på prinsipielt grunnlag ikke vil være riktig at staten skal regulere den innbyrdes oppgavefordelingen mellom de organene som opptre på vegne av det nasjonale rettssubjektet. De administrative og økonomiske konsekvensene er ikke utredet. Vi ser ikke på dette som en sak for departementet, men vil påpeke at dette vil kreve en snarlig tydeliggjøring av funksjonsdelinga mellom de kirkelige organ på sentralt og regionalt nivå.

Det som blir stående igjen er et formålsavsnitt med slik ordlyd: Bispedømmerådet skal ha sin oppmerksomhet henvendt på alt som kan gjøres for å vekke og nære det kristelige liv i menighetene, og det skal fremme samarbeidet mellom de enkelte menighetsråd og andre lokal arbeidsgrupper innen bispedømmet

Utover dette vil bispedømmerådets myndighet fastsettes av Kirkemøtet og Kirkemøtet i medhold av lov eller gjennom delegering.

Agder og Telemark bispedømmeråd støtter forslaget til endringer i §23. Bispedømmerådet vil likevel peke på behovet for å arbeide med funksjonsfordelingen innenfor det nye rettssubjektet slik at det blir tydeliggjort hvilke oppgaver bispedømmerådet og de øvrige organene skal ivareta.

4. DEN NORSKE KIRKE SOM ARBEIDSGIVER (kap 4)

De foreslåtte lovendringene er begrunnet i å skape grunnlag for overføring av statens arbeidsgiveransvar for kirkelig tilsatte, til Den norske kirke. Dette er en viktig forutsetning i Kirkemøtets vedtak i 2013 og framstår også som en naturlig konsekvens av grunnlovsendringene i 2012.

Med Kirkemøtet som øverste organ for det foreslåtte nye rettssubjektet for kirken, mener departementet det er Kirkemøtet som bør få myndigheten til å organisere prestedtjenesten, treffe bestemmelse om hvordan arbeidsgivermyndigheten overfor prestene skal ivaretas og hvilke organer for det nye rettssubjektet som skal ha ansvaret for de ulike arbeidsgiverfunksjonene. Lovgrunnlaget for Kirkemøtets myndighet som arbeidsgiver vil være lovbestemmelsen om Kirkemøtets alminnelige kompetanse. Departementet antar at Den norske kirke som arbeidsgiver i hovedsak bør føres inn under den alminnelige arbeidsrettslige lovgivningen (arbeidsmiljøloven, arbeidstvistloven, ferieloven m.fl.). Forslaget om en særskilt regulert klageadgang ved disiplinærvedtak representerer et avvik fra denne hovedregelen.

Agder og Telemark bispedømmeråd støtter forslag til endring i §24 og at det eksplisitt blir gitt uttrykk for at Kirkemøtet skal kunne avgi myndighet til en arbeidsgiverorganisasjon på samme måte som for soknets organer.

Det er av avgjørende betydning at medarbeidere kjenner trygghet og ivaretagelse ved en virksomhetsoverdragelse. Dette er et viktig grunnlag for at bispedømmene i tiden framover fortsatt kan rekruttere og beholde medarbeidere og at Den norske kirke kan framstå som en god arbeidsplass.

5. SPØRSMÅLET OM SÆRSKILT LOVREGULERING AV PRESTENES OG BISKOPENES

TJENESTE (kap 5)

Flere bestemmelser i kirkeloven bygger på en underliggende forutsetning om at det skal være prestedtjeneste i hvert sokn. Departementet mener det kan være hensiktsmessig å lovfeste denne forutsetningen særskilt. Departementet argumenterer videre med at dette vil bekrefte at Dnk skal være en landsdekkende kirke.

Dette vil også forplikte staten til finansiering av Den norske kirke i et omfang som gir grunnlag for å rekruttere

og beholde prester i alle deler av landet.

Departementets fremmer videre et forslag om en ny lovbestemmelse som er tatt inn i kirkeloven § 34. med følgende formulering: All prestedtjeneste skal organiseres slik at prestene kan utøve sin tjeneste i samsvar med ordinasjonens forutsetninger og forpliktelser.

Departementet mener det er formålstjenlig å ta inn en bestemmelse i kirkeloven med formål å sikre om prestedtjenestens uavhengighet.

Agder og Telemark bispedømmeråd støtter forslag om å lovfeste forutsetningen for prestedtjeneste i hvert sokn slik det går fram av §2. Dersom Den norske kirke skal kunne oppfyllet forventningen om å være en landsdekkende folkekirke må den også ha en landsdekkende prestedtjeneste finansiert av det offentlige.

Videre vil bispedømmerådet støtte lovforslaget om prestedtjenestens uavhengighet slik det framgår av § 34 i lovforslaget. Prestedtjenesten har en særskilt tjeneste i å forvalte ord og sakrament og en lovfesting av prestedtjenestens uavhengighet vil kunne underbygge og bekrefte forståelsen av denne tjenestens selvstendige og autonome elementer.

Prestene er forpliktet på ordinasjonens forutsetninger og forpliktelser. En lovfesting av prestedtjenestens uavhengighet vil også forplikte i forhold til rekruttering til og organisering av prestedtjenesten. Siden prestedtjenesten i stor grad utøves i soknet er det formålstjenlig å særlig lovfeste at tjenesten skal utøves i samsvar med de forutsetninger og forpliktelser som er gitt i ordinasjonen.

Tilsvarende vil Agder og Telemark bispedømmeråd støtte forslag om å lovfeste prostenes og biskopenes tjeneste slik det framgår av forslag til KL §2

6. REGLER OM KLAGE (kap 6)

Departementet foreslår at gjeldende bestemmelser i kirkeloven § 27 om Den norske kirkes

lærenemnd oppheves, og at det i stedet opprettes en lovbestemt klagenemnd for k

Den norske kirke. Det foreslås at klagenemnda avgjør klager etter kirkeloven §§ 29, 32 og 38, avgjør klager på vedtak om oppsigelse, suspensjon og avskjed truffet av bispedømmeråd eller Kirkerådet, treffer vedtak om

oppsigelse, suspensjon og avskjed av biskop og utfører de oppgaver den er pålagt av Kirkemøtet.

Agder og Telemark bispedømmeråd støtter forslaget om å oppheve lovreguleringen av lærernemda. Dette innebærer ikke at ikke kirkemøtet på eget initiativ kan gjøre vedtak om å videreføre lærenemda som organ for behandling av lærespørsmål i kirken. Bispedømmerådet støtter videre forslaget om å opprette Den norske kirkes klagenemnd. Bispedømmerådet ber om at det vurderes om klagenemdas oppgaver skal begrenses til behandling av klager innenfor det personalmessige og forvaltningsmessige området, og at klager innenfor læremessige og tilsynsmessige områder bør behandles av Bispemøtet

7. ANDRE FORSLAG TIL ENDRINGER I KIRKELOVEN (kap 7)

Departementet argumenterer for at endringer i den kirkelige inndeling og navn på kirke, sokn, prosti og bispedømme fortsatt skal fastsettes av Kongen med utgangspunkt i det kommunale finansieringsansvaret.

Fordi departementet ikke lenger vil ha noen alminnelig adgang til å delegere oppgaver til kirkelige organer,

foreslås det inntatt en særlig hjemmel for slik delegasjon i §§ 2 og 21. Med den særskilte delegasjonsadgangen som det legges opp til vil vi anta at dagens forvaltningspraksis i stor grad vil bli videreført.

Departementet vil på bakgrunn av det det kommunale finansieringsansvaret overfor kirken at også regler om budsjettordning, regnskapsføring og revisjon for menighetsråd (§ 9 tredje ledd) og kirkelig fellesråd (§ 14 fjerde ledd), og for forvaltning av kirkefond (§ 19 første ledd), fortsatt bør gis av departementet. Det foreslås derfor ingen endringer i dagens lovbestemmelser om dette.

Agder og Telemark bispedømmeråd mener at departementets forslag på dette området bidrar til å opprettholde statlig regulering av den kirkelige organisering og at dette prinsipielt sett er uheldig. Bispedømmerådet ser nødvendigheten av en skrittvis avvikling av det statlige kirkestyret og støtter forslagene til endringer i KL §2 og §21 som en midlertidig ordning.

Del III Kirkens økonomiske stilling og grunnlag ved utskilling fra staten

I OMLEGGING TIL RAMMETILSKUDD FRA STATEN TIL EN FRISTILT KIRKE (kap 9)

Departementet foreslår at bestemmelser om statens finansieringsoppgave overfor kirken tas inn i kirkeloven § 22 med ny overskrift til paragrafen (sml. overskriften til § 15), med følgende formulering: Etter budsjettøkning fra Kirkemøtet gir staten tilskudd til prestatjenesten og kirkens virksomhet regionalt og nasjonalt. Staten kan gi tilskudd også til andre kirkelige formål.

Endringene vil innebære at statens bevilgninger til kirkelig virksomhet for fremtiden vil være tilskuddsbaserte. Nivået på statens bevilgninger til kirken vil være de samme – men dette er også et årlig budsjettspørsmål.

Det følger av Kirkemøtets rolle at Kirkemøtet bør ha det fulle ansvaret for å veie de ulike kirkelige formålene, oppgavene og hensynene mot hverandre. Det bør ikke legges begrensninger på Den norske kirkes adgang til å motta inntekter utover det regulære statstilskuddet, enten slike bidrag kommer fra offentlige instanser eller private. Også inntektsgivende virksomhet av kommersiell karakter bør det være adgang til så fremt annen lovgivning ikke er til hinder.

Departementet legger vekt på å styre gjennom mål og ønskede resultater, mindre på å styre gjennom innretningen av tilskuddsordningene. Et slikt målstyringsprinsipp stiller Dnk friere i bruken av bevilgningene. Det sentrale er om de målene som er satt opp, blir ivaretatt – ikke hvilke tiltak som gjennomføres eller hvordan ressursene blir anvendt for å nå målene.

Agder og Telemark bispedømmeråd stiller seg bak rammetildeling og målstyring som prinsipp, og at rekkevidden for statens bevilgninger lovfestes.

Når det gjelder økonomiforvaltningen foreslår departementet at de aktuelle økonomibestemmelsene inntas i kirkeloven § 25 og formuleres slik: Kirkerådet har ansvaret for at økonomiforvaltningen og økonomistyringen av de midlene som

Kirkemøtet disponerer, er forsvarlig. Kirkerådet fastsetter regnskapet. For regnskapet gjelder regnskapsloven og bokføringsloven, om ikke departementet har fastsatt andre bestemmelser i forskrift.

Økonomiregelverket i staten, som i dag gjelder fullt ut for de aktuelle kirkelige virksomhetene, vil falle bort når virksomhetene er skilt fra staten. Departementet vil på vanlig måte ha ansvaret for at statstilskuddet til kirken blir anvendt etter Stortingets forutsetninger. Departementets overordnede ansvar vil ellers følge av de bestemmelsene om tilskuddsordninger som er fastsatt i statens økonomiregelverk.

Med forslaget om Kirkerådets lovbestemte ansvar for økonomien og økonomistyringen følger det at Kirkerådet må påse at regnskapene føres korrekt i alle organisasjonsenhetene, dvs. i henhold til lov- og regelverk. Kirkerådet må også føre kontroll med at alle organisasjonsenhetene i det nye rettssubjektet har tilfredsstillende økonomi- og risikostyring og rutiner for internkontroll, avstemming og regnskapsrapportering. Det følger også

av lovforslaget at Kirkerådet også må ha ansvaret for å fastsette interne økonomiinstruksjer.

Økonomiinstruksjer fastsatt av Kirkerådet må harmonere med Kirkemøtets budsjettreglement. I denne sammenhengen vil det være viktig å avstemme Kirkemøtets rolle som budsjettmyndighet med Kirkerådets ansvar for økonomien og økonomistyringen. Tilsvarende vil ansvaret for oppfølging og kontroll med andre instanser som er tildelt midler av Kirkemøtet, dvs. andre instanser enn rettssubjektet selv, ligge hos Kirkerådet.

Departementet har kommet til at det er regnskapslovens og bokføringslovens system som følges. Da det er Kirkerådet som skal fastsette og avlegge regnskapet for de midlene som Kirkemøtet disponerer, må det tilsvarende være Kirkerådet som utarbeider årsrapporten og årsregnskapet i tråd med regnskapsloven og de kravene eller bestemmelsene som staten har fastsatt i tilknytning til tilskuddsordningen. Ellers er det Kirkemøtet som må bestemme hvordan Kirkerådet skal presentere årsregnskapet og årsrapporten for Kirkemøtet.

Denne tjenesteytingen som DFØ gjør i statlig egenregi vil ikke kunne videreføres etter en utskilling fra staten. Nye systemer og løsninger må derfor kunne settes i drift straks en utskilling er realisert. Ved en utskilling synes det ellers naturlig at det nyetablerte selskapet Kirkepartner får et ansvar for å velge fellesløsninger. Departementet antar at interne organisasjonsendringer som kan gi en mer rasjonell oppgave- og arbeidsfordeling innen personal-, lønns- og regnskapsfunksjonene bør vurderes samtidig.

Bispedømmerådet deler i hovedsak departementets vurderinger og slutter seg til forslag til endringer i KL §25. vi vil likevel peke på det forhold at det i framtida bør være felles bestemmelser for økonomiforvaltningen i den norske kirke sett under ett. Dette er et av de områdene bispedømmerådet mener nasjonalkirkelige organer bør kunne gis instruksjonsmyndighet over for de organer som opptrer på vegne av soknet.

Agder og Telemark bispedømmeråd tar til orientering at det i regjeringens forslag til statsbudsjett for 2015 ikke er satt av særskilte midler til omstillingstiltak, herunder anskaffelse av nye datasystemer for regnskapsføring og systemer for personalforvaltning og lønn. Bispedømmerådet vil uttrykke sin bekymring over dette og be om at departementet bidrar til å sikre at slike systemer blir anskaffet med en hensiktsmessig og tilfredsstillende finansiering.

III PENSJONSORDNINGEN I EN FRISTILT KIRKE

De kirkelige arbeidstakerne som i dag har sin tjenstepensjon gjennom sitt pliktige medlemskap i Statens pensjonskasse (SPK), vil ikke være omfattet av pliktig medlemskap i SPK i en fristilt kirke. Å pålegge en selvstendigkjort kirke bestemte pensjonsordninger ses ikke som aktuelt.

Departementet foreslår at pensjonsordningene som de tilsatte og virksomhetene i dag har gjennom SPK, blir tilbudt videreført i inntil tre år etter at virksomhetene er skilt ut fra staten. En fristilt kirke skal når som helst før disse tre årene er gått, kunne velge en annen pensjonsordning. Kirken kan i disse årene også søke om varig medlemskap i SPK.

Agder og Telemark bispedømmeråd støtter departementets vurderinger om pensjonsordninger i en fristilt kirke. Bispedømmerådet vil berømme departementet for på en aktiv måte å skape trygghet omkring virksomhetsoverdragelsen ved at det er gjort viktige avklaringer i spørsmål knyttet til pensjon og pensjonsordninger.

Bispedømmerådet vil likevel understreke betydningen av at Den norske kirke sikres bevilgninger som dekker de forpliktelser som endringer i pensjonsordningen vil medføre. Tilsvarende vil bispedømmerådet be om at Den norske kirke sikres en egenkapital og en kontanttilførsel ved utskilling som er forsvarlig og tilstrekkelig tilpasset kirkens behov og virksomhet.

Departementet foreslår at lovbestemmelsen som begrenser adgangen til å ta opp lån, inntas i

kirkeloven § 22 med slik ordlyd: På Den norske kirkes vegne er det ikke tillatt å ta opp lån, garantere for andres økonomiske forpliktelser eller stille eiendeler til sikkerhet for andres gjeld. Bestemmelsen er ikke til hinder

for låneopptak i Opplysningsvesenets fond eller for å dekke helt forbigående behov. Nærmere bestemmelser om slike låneopptak fastsettes av departementet.

Bispedømmerådet mener at et generelt forbud mot opptak av lån vil virke tydelig begrensende i forhold til økonomiske disposisjoner. Dersom dette sees i sammenheng med generelt krav til bruk av fullstendighetsprinsippet, kan dette være en sterk begrensende faktor i forhold til investeringer som på sikt kan gi reduksjon i driftskostnader. Selv om Den norske kirke ikke bør drive annen økonomisk aktivitet enn det som er knyttet til de formål og oppgaver som virksomheten har, foreslår bispedømmerådet ut fra et hensiktsmessighetsprinsipp, at organer som opptre på vegne av rettssubjektet Den norske kirke bør gis anledning til å oppta lån til finansiering av investeringer.

Forslag til vedtak:

Agder og Telemark bispedømmeråd slutter seg til forslaget til høringsuttalelse til Kulturdepartementets høringsnotat om: Staten og Den norske kirke et tydelig skille, med de vurderinger og merknader som framkommer i foreliggende saksframlegg og med de endringer som framkom i møtet.

Agder og Telemark bispedømmeråd - 095/14

ATBDR - vedtak:

Agder og Telemark biskop og bispedømmeråd slutter seg til forslaget til høringsuttalelse til Kulturdepartementets høringsnotat om: Staten og Den norske kirke et tydelig skille, med de vurderinger og merknader som framkommer i foreliggende saksframlegg og med de endringer som framkom i møtet.

Enstemmig

, den 27.10.2014

Tormod Stene Hansen
stiftsdirektør